

การศึกษา

เทศกาลของลาว
ตอนที่ ๓

เทศกาลที่สำคัญอีกเทศกาลหนึ่งของลาวคือ เทศกาลบุญพระธาตุหลวงเวียงจันทน์ บุญชะขาดซุจจวງจวบ นุ่น พะ ทาด หลวง เวียง จัน คือการทำบุญพระธาตุหลวงเวียงจันทน์ เป็นเทศกาลที่สำคัญยิ่งของชาวลาวที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ความเป็นมาของการทำบุญเฉลิมฉลองพระธาตุ

หลวงนครเวียงจันทน์ มีบันทึกไว้ว่าแรกเริ่มเดิมทีพระมหากษัตริย์ทุกสมัยจะเสด็จมาเป็นประธานพิธีในงานเทศกาลนี้ตลอดมา ปัจจุบันจะมีผู้นำพรรคประชาชนปฏิวัติลาว หรือผู้นำประเทศ สปป.ลาว มาเป็นประธานในงานเฉลิมฉลองทุกปี

ที่มาของการทำบุญมีเรื่องเล่าว่า พระเจ้าอโศกมหาราชกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ของประเทศอินเดียมีพระประสงค์ให้สร้างเจดีย์ขึ้นในชมพูทวีปจำนวน ๘๔,๐๐๐ องค์ เท่ากับจำนวนข้อคำสอนของพระพุทธเจ้าระหว่าง พ.ศ. ๒๑๘-๒๑๖ พระเจ้าอโศกมหาราชได้รวบรวมพระอัฐิของพระพุทธเจ้านำมาแจกจ่ายให้แก่บรรดาเจ้าเมือง

ทั้งหลายทั่วชมพูทวีปเพื่อสร้างเจดีย์บรรจุไว้สักการบูชา แล้วทรงมีพระราชโองการให้จัดงานเฉลิมฉลองพระธาตุในวันเดียวกันหมดทั่วทุกแห่งทั้ง ๘๔,๐๐๐ องค์ ในวันเพ็ญเดือน ๑๒ พระธาตุหลวงเวียงจันทน์ก็เป็นพระธาตุองค์หนึ่งที่บรรจุพระบรมธาตุของพระพุทธเจ้า ดังนั้นชาวลาวจึงได้พากันทำบุญกราบไหว้พระธาตุหลวงฯ ในวันเพ็ญเดือน ๑๒ สืบต่อมาจนเท่าทุกวันนี้ จนกลายเป็นสัญลักษณ์ของชาตินลาว ส่วนสิ่งของที่นำมาสักการบูชาไหว้พระธาตุหลวงนี้มีดอกไม้ รูปเทียน และสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือปราสาทผึ้ง

ปรกติการเฉลิมฉลองงานเทศกาลพระ

ธาตุหลวงเวียงจันทน์ จะมีขบวนแห่ปราสาทผึ้งถวายสังฆทานแก่พระสงฆ์และสามเณร ในงานจะมีการเล่นกีฬาต่าง ๆ เช่น การตีกลี การแข่งม้า ตอนค่ำประมาณ ๑๘.๐๐ น. ก็จะเวียนเทียนรอบพระธาตุหลวงฯ มีการจุดบั้งไฟดอกหรือพลุ การแสดง การ ดิยวัง คบ งัน หมายถึง มีมหรสพสมโภชตลอดทั้งคืนอย่างครึกครื้น การเฉลิมฉลองจะมี ๕-๗ วัน หรือมากกว่านั้น เพราะในงานจะมีตลาดนัด มีสินค้าหลากหลายชนิดวางขายตลอดงาน ชาวลาวจึงถือเป็นเทศกาลเฉลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่ระดับชาติ.

วิเชียร อ่ำพูนรักย์ เขียน
บลริษา สุดมุข สรุ